I

(Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare este obligatorie)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (CE) NR. 320/2008 AL CONSILIULUI

din 7 aprilie 2008

de abrogare a taxei compensatorii instituite la importurile de anumite microcircuite electronice denumite „DRAM" (Dynamic Random Access Memories – memorii dinamice cu acces aleatoriu) originare din Republica Coreea și de încheiere a procedurii

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 2026/97 al Consiliului din 6 octombrie 1997 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unor subvenții din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene ([1]) (denumit în continuare „regulamentul de bază"), în special articolul 19,

având în vedere propunerea Comisiei prezentată după consultarea comitetului consultativ,

întrucât:

A. PROCEDURA

I. Măsuri existente

(1) Prin Regulamentul (CE) nr. 1480/2003 al Consiliului ([2]) (denumit în continuare „regulamentul privind taxa definitivă"), Consiliul a instituit o taxă compensatorie definitivă de 34,8 % la importurile de anumite microcircuite electronice denumite memorii dinamice cu acces aleatoriu („DRAM" – Dynamic Random Access Memories) originare din Republica Coreea și fabricate de toate societățile, altele decât Samsung Electronics Co., Ltd (denumită în continuare „Samsung"), pentru care s-a stabilit un nivel al taxei de 0 %. Regulamentul privind taxa definitivă a fost precedat de Regulamentul (CE) nr. 708/2003 al Comisiei din 23 aprilie 2003 de instituire a unei taxe compensatorii provizorii la importurile de anumite microcircuite electronice denumite DRAM (Dynamic Random Access Memories) originare din Republica Coreea ([3]) (denumit în continuare „regulamentul privind taxa provizorie").

(2) În urma unui raport adoptat de Organul de soluționare a diferendelor al Organizației Mondiale a Comerțului ([4]) (denumit în continuare „raportul grupului special CE-Coreea privind DRAM"), Consiliul a adoptat Regulamentul (CE) nr. 584/2006 ([5]) de punere în aplicare a recomandărilor făcute de raportul grupului special și de reducere a taxei compensatorii definitive la 32,9 % (denumit în continuare „regulamentul de punere în aplicare").

II. Inițierea din oficiu (*ex officio*) a unei reexaminări intermediare parțiale

(3) Producătorii comunitari Micron Europe Ltd și Qimonda AG (fostul Infineon Technologies AG) au furnizat Comisiei elemente *prima facie* care dovedesc că Hynix Semiconductor Inc. („Hynix") a beneficiat de subvenții suplimentare în perioada de după perioada de anchetă din cadrul anchetei inițiale. De asemenea, Hynix a depus o cerere de reexaminare intermediară parțială, susținând că subvențiile cu privire la care ancheta inițială a stabilit că erau susceptibile să facă obiectul unor măsuri compensatorii încetaseră să existe.

(4) Având în vedere observațiile de mai sus, Comisia a decis să deschidă o procedură din oficiu.

III. Anchetă

(5) După consultarea comitetului consultativ, constatând că existau elemente de probă suficiente pentru a justifica deschiderea unei reexaminări intermediare parțiale, Comisia a anunțat, la 18 martie 2006, prin publicarea unui aviz de deschidere în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ([6]), deschiderea, din oficiu, a unei reexaminări intermediare parțiale, în conformitate cu articolul 19 din regulamentul de bază.

([1]) JO L 288, 21.10.1997, p. 1. Regulament modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 461/2004 (JO L 77, 13.3.2004, p. 12).
([2]) JO L 212, 22.8.2003, p. 1. Regulament modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 2116/2005 (JO L 340, 23.12.2005, p. 7).
([3]) JO L 102, 24.4.2003, p. 7.
([4]) WT/DS299/R „Comunitățile Europene – măsuri compensatorii aplicabile cipurilor pentru memoriile dinamice cu acces aleatoriu din Coreea", raport adoptat la 3 august 2005.
([5]) JO L 103, 12.4.2006, p. 1.
([6]) JO C 67, 18.3.2006, p. 16.

(6) Reexaminarea s-a limitat la subvenționarea unui producător-exportator, Hynix, pentru a stabili dacă era necesară continuarea, abrogarea sau modificarea măsurilor existente. Perioada de anchetă a fost cuprinsă între 1 ianuarie 2005 și 31 decembrie 2005 (denumită în continuare „PA").

(7) Comisia a informat oficial producătorul-exportator în cauză (Hynix), Guvernul Republicii Coreea („GRC") și producătorii comunitari cu privire la deschiderea reexaminării intermediare parțiale. Părților interesate li s-a oferit posibilitatea de a-și face cunoscute, în scris, punctele de vedere și de a solicita o audiere în termenele stabilite în avizul de deschidere.

(8) Pentru a obține informațiile necesare pentru anchetă, Comisia a trimis chestionare tuturor părților cunoscute ca fiind implicate și a primit răspunsuri din partea societății în cauză, din partea GRC și din partea unui număr de bănci coreene, precum și a Deutsche Bank AG.

(9) Comisia a căutat să verifice informațiile primite și a efectuat vizite de verificare la sediile GRC (Ministerul Finanțelor și Economiei – „MFE" și Comisia de supraveghere financiară – „CSF") și la sediile următoarelor societăți și instituții din Seoul:

— Hynix Semiconductor Inc.;

— Korea Exchange Bank („KEB");

— Korea Development Bank („KDB");

— Woori Bank;

— Shinhan Bank;

— Deutsche Bank AG;

— National Agricultural Cooperative Federation („NACF");

— – Hyundai Marine & Fire Insurance.

B. **PRODUSUL ÎN CAUZĂ ȘI PRODUSUL SIMILAR**

(10) Produsul în cauză și produsul similar sunt aceleași ca cele din ancheta inițială, și anume anumite tipuri de microcircuite electronice cunoscute ca DRAM (Dynamic Random Access Memories – memorii dinamice cu acces aleatoriu) de orice tip, densitate și variante, asamblate sau nu, sub formă de discuri sau microplachete transformate, fabricate folosind variante ale procedeului metal-oxid-semiconductor („MOS"), inclusiv anumite tipuri de MOS complementar („CMOS"), de orice densitate (inclusiv densitățile încă neexistente), indiferent de viteza de acces, configurație, ambalaj sau suport etc., originare din Republica Coreea. Produsul în cauză include, de asemenea, DRAM sub formă de module sau plăci de memorie (standard) sau asamblate în alt mod, cu condiția ca principala lor funcție să fie furnizarea de memorie.

(11) Produsul în cauză se încadrează în prezent la codurile NC ex 8473 30 20, ex 8473 50 20, ex 8542 32 10, ex 8542 32 31, ex 8542 32 39 și ex 8548 90 20.

C. **SUBVENȚII**

I. **Introducere**

(12) Pe baza informațiilor aflate la dispoziția Comisiei la deschiderea procedurii și a răspunsurilor la chestionarele Comisiei, au fost examinate următoarele măsuri:

(a) un program de salvare aprobat de Consiliul instituțiilor de finanțare creditoare (Creditor Financial Institutions' Council – „CFIC"") ale societății Hynix la 30 decembrie 2002 („noua restructurare"), care include un schimb de creanțe contra participații la capitalul social, o refinanțare și modificarea condițiilor de plată a dobânzilor;

(b) o pretinsă finanțare preferențială acordată de băncile coreene societății Beijing Orient Electronics („BOE") pentru a facilita achiziționarea Hydis, o operațiune a societății Hynix;

(c) o pretinsă finanțare preferențială acordată de băncile coreene societății CVC pentru a facilita achiziționarea System IC, o operațiune a societății Hynix, inclusiv transferul către o altă entitate a datoriei Hynix la o valoare redusă;

(d) o răscumpărare în numerar și la o valoare redusă a datoriei Hynix;

(e) un pretins regim fiscal preferențial acordat societății Hynix de autoritățile publice coreene;

(f) refinanțarea datoriei Hynix efectuată în iulie 2005.

(13) Toate măsurile menționate anterior au fost măsuri *ad hoc*. Cu excepția literei (e) de mai sus, toate măsurile examinate au fost luate de băncile/instituțiile creditoare ale Hynix, pretinzându-se a fi sub îndrumarea GRC. Aspectul de „contribuție financiară a autorităților publice", în sensul articolului 2 din regulamentul de bază, constituie, ca și în ancheta inițială, principala preocupare a prezentei proceduri și, prin urmare, este necesar să se reamintească considerentele 9-15 din regulamentul privind taxa definitivă.

II. **Situația financiară a societății Hynix după ancheta inițială**

(14) În pofida operațiunilor importante de ajutorare de care a beneficiat Hynix în 2001, situația sa financiară nu s-a îmbunătățit și, în 2002, calificativul pe care i l-a atribuit Standard & Poor's era în continuare „selective default". Societatea a raportat o pierdere de 1,03 trilioane KRW pentru primele nouă luni ale anului 2002; era evident că societatea nu era în măsură să plătească nicio datorie scadentă. Ratele societății, bazate pe situația sa financiară pe 2002, arată că aceasta nu putea să-și acopere datoriile curente din activele curente sau cheltuielile privind dobânzile din venituri, că se finanța mult mai mult din datorii decât din capitaluri proprii și că înregistra pierderi nete semnificative. Deși operațiunea de ajutorare din octombrie 2001 a remediat situația într-o oarecare măsură, societatea se mai confrunta încă cu dificultăți considerabile. Morgan Stanley Dean Witter, unul dintre consilierii externi ai Hynix, a declarat, într-un raport întocmit în septembrie 2002, că ar fi foarte puțin probabil ca Hynix „să adune destule lichidități în următorii doi ani ca să-și onoreze obligațiile de plată scadente" sau „să-și extindă capacitatea și să finanțeze activități de actualizare tehnologică și de cercetare și dezvoltare necesare pentru a rămâne un producător de DRAM competitiv". Morgan Stanley Dean Witter a continuat cu afirmația conform căreia „Hynix este falimentară din punct de vedere tehnic și este ținută în viață numai prin intermediul unor programe de restructurare a datoriilor" și „angajamentul financiar necesar pentru a aduce din nou societatea la un nivel competitiv pare a fi prea mare. Creditorii nu își pot permite să aștepte până când societatea se va pune din nou pe picioare. Oricare ar fi rezultatul final, mesajul adresat investitorilor este clar: Hynix nu este o societate desemnată ca investiție".

(15) Tot în septembrie 2002, Merrill Lynch declara următoarele: „Suntem din ce în ce mai îngrijorați de perspectivele sumbre privind veniturile societății Hynix. Suntem nevoiți să reducem estimările pentru 2002-2003 până la un nivel deficitar, întrucât lipsa investițiilor în modernizarea tehnologiei de producție frânează reducerea costurilor și creșterea ofertei." Un alt consilier al Hynix, Deutsche Bank Korea, a recunoscut că departamentul lor responsabil pentru acțiuni, deși urmărea evoluția industriei semiconductoarelor, nu urmărea activitatea Hynix, din cauza „lipsei de interes din partea investitorilor". Societatea însăși nu contestă gravitatea situației sale financiare la momentul respectiv.

III. **Noua restructurare**

(16) În octombrie 2001, CFIC a adoptat un plan de redresare a afacerii pentru a continua reconstrucția societății. CFIC era compus din reprezentanții băncilor și ai instituțiilor creditoare ale Hynix. Deciziile CFIC se luau cu o majoritate de 75 %. Drepturile de vot ale fiecărei instituții erau stabilite în funcție cu creanțele pe care le deținea la Hynix.

(17) Hynix se afla sub incidența legii privind promovarea restructurării întreprinderilor („CRPA" – Corporate Restructuring Promotion Act) și, ca atare, era efectiv sub controlul creditorilor săi. CFIC a decis să vândă afacerea sau o parte din afacere unei părți terțe. În decembrie 2002, comitetul de restructurare, un subcomitet din cadrul CFIC, a inițiat negocieri cu Micron Technology Inc. Aceste negocieri au durat 5 luni; a fost semnat un memorandum de înțelegere între părți, însă condițiile vânzării au fost respinse, în final, de Consiliul de administrație al Hynix.

(18) În mai 2002, ținând seama de agravarea constantă a situației financiare a Hynix, CFIC a luat o nouă măsură angajând un număr de consilieri externi, inclusiv Deutsche Bank („DB"), Morgan Stanley Dean Witter, Deloitte & Touche și A. D. Little, pentru a analiza situația Hynix și a propune un plan de redresare a societății. Împreună cu acești consilieri externi, KEB, liderul CFIC în calitate de cel mai mare creditor, a efectuat controale la Hynix până în noiembrie 2002. Raportul rezultat, întocmit de Deutsche Bank și KEB („raportul DB"), a fost prezentat în fața CFIC.

(19) La 30 decembrie 2002, potrivit raportului DB, CFIC a decis să pună în aplicare un plan de redresare a societății și să vândă afacerea. Planul de redresare a societății implica o restructurare, inclusiv:

— un schimb de creanțe contra participații la capitalul social, în valoare de 1 861,5 miliarde de KRW;

— o reducere a capitalului social la rata de 21:1;

— o refinanțare a datoriilor, în valoare de 3 293 miliarde de KRW; și

— modificarea condițiilor de plată a dobânzilor pentru datoria refinanțată.

IV. **Descrierea măsurilor**

(i) *Schimbul de creanțe contra participații la capitalul social*

(20) CFIC a decis să facă schimb de creanțe în valoare de 1 861,5 miliarde de KRW contra acțiuni ale Hynix, ceea ce reprezintă aproximativ 50 % din împrumuturile negarantate ale Hynix. În momentul în care a fost luată decizia, în decembrie 2002, prețul unei acțiuni a fost stabilit la 453 KRW, corespunzător mediei prețurilor pe piață în decursul unei luni. Deși, în conformitate cu CRPA, CFIC nu are obligația de a folosi o metodă rezonabilă pentru calcularea prețului de schimb, nu se propune nicio metodă specifică.

(21) Planul de restructurare presupunea o reducere a capitalului social, înainte de realizarea schimbului, pentru care era nevoie de aprobarea acționarilor; prin urmare, schimbul de creanțe contra participații nu putea fi realizat imediat. Odată efectuată reducerea capitalului social, la rata de 21:1, prețul acțiunii a fost stabilit la 9 135 KRW (21 × 435 KRW) și schimbul de creanțe contra participații a putut să aibă loc. Deoarece acțiunile care făceau obiectul schimbului nu urmau să fie emise până în luna aprilie 2003, prețul trebuia să servească drept nivel minim, fără să fi fost stabilit vreun plafon al acestuia. Prețul real al acțiunii în momentul deciziei era, de fapt, de 280 KRW; acesta a scăzut, în aprilie 2003, la 167 KRW.

(ii) *Refinanțarea datoriei*

(22) Scadența datoriei Hynix care nu a fost schimbată contra participații a fost prelungită până în decembrie 2006. Această datorie refinanțată se ridica, în total, la 3 293 miliarde de KRW.

(iii) *Modificarea condițiilor de plată a dobânzii*

(23) Rata dobânzii aferentă datoriei refinanțate a fost redusă de la 6,5 % la 3,5 %. Diferența de 3 % a fost considerată ca o majorare a principalului și a fost adăugată la soldul datoriei, cu data scadenței tot în decembrie 2006. Dobânda aferentă acestei majorări a principalului a fost stabilită la 6 %, plătibilă trimestrial.

V. **Politica GRC în ceea ce privește societatea Hynix**

(24) După cum s-a menționat în regulamentul privind taxa provizorie și în regulamentul privind taxa definitivă, GRC a arătat un interes deosebit față de afacerea Hynix. Acesta a recunoscut că, din cauza situației în care se află Hynix, investitorii străini nu doreau să investească în Coreea, deoarece riscurile la care se expun băncile coreene în cazul Hynix sunt atât de ridicate. Este necesară soluționarea problemei Hynix pentru a pune capăt nesiguranței; de fapt, „ajustarea structurală" a societății Hynix a fost citată ca prioritate politică pentru a doua jumătate a anului 2002 într-un raport întocmit de ministrul finanțelor și economiei. Un raport prezentat Adunării Naționale de către Marele Partid Național din Coreea („GNP" – Grand National Party), partid de opoziție, a criticat insistența cu care GRC încearcă să salveze grupul Hyundai, a cărui filială este Hynix, declarând că salvând societatea Hynix, GRC nu făcea altceva decât „să umple un sac fără fund". Hynix susține că, întrucât raportul a fost prezentat în noiembrie 2002, acesta nu ar trebui considerat ca dovadă a implicării GRC în noua restructurare. Cu toate acestea, noua restructurare a fost aprobată de creditori la doar o lună de la prezentarea raportului GNP, iar dezbaterile cu privire la modalitatea cea mai bună de salvare a Hynix erau în desfășurare deja de mai multe luni. Prin urmare, raportul GNP nu este nerelevant pentru a ști dacă GRC a avut o politică de salvare a Hynix.

(25) În cursul primei jumătăți a anului, ministrul adjunct al finanțelor a declarat că „creditorii vor trebui să găsească o soluție pentru Hynix în cel mai scurt timp, pentru a minimaliza impactul negativ asupra economiei". În acest scop, a avut loc o reuniune între GRC și creditorii Hynix în care GRC și-a putut exprima opiniile cu privire la negocierile în curs cu Micron. MEF nu a putut să confirme sau să infirme dacă au avut loc și alte reuniuni și a susținut că procesele-verbale ale reuniunilor nu erau păstrate întotdeauna. Pe de altă parte, FSC a afirmat că nu au avut loc alte reuniuni, chiar dacă aceasta era neoficial informată telefonic cu privire la evenimente. Cu toate acestea, elementele de probă din dosar sugerează că GRC a ordonat, ținând seama de anchetele precedente desfășurate de Comunitățile Europene și Statele Unite ale Americii cu privire la implicarea sa în cazul Hynix, ca orice comunicare privind Hynix să se facă verbal, pentru a nu lăsa urme [1]. FSC a declarat că nu avea competențe să intervină în eforturile de restructurare ale fiecărei societăți, dar asigura o monitorizare parțială a procesului, de exemplu, în cazul în care, în opinia lor, exista riscul unui eventual șoc pe piețe. FSC desfășoară astfel de activități de monitorizare prin contacte cu persoane care „lucrează pe teren", dar nu se păstrează nicio înregistrare privind aceste contacte. Deși FSC a recunoscut că Hynix a fost restructurată deoarece era foarte mare, ea a insistat asupra faptului că modalitățile de restructurare erau stabilite numai de creditori. Băncile creditoare ale Hynix au confirmat că FSC a supravegheat îndeaproape restructurarea prin apeluri telefonice și cereri de informații.

(26) În cadrul reuniunii din aprilie 2002, GRC și-a exprimat poziția oficială în fața creditorilor Hynix, conform căreia Hynix trebuia vândută sau salvată pentru a amortiza șocul. Cu toate că GRC a insistat că decizia de a lichida sau nu Hynix aparține creditorilor, declarațiile lor privind importanța salvării Hynix (prin restructurare sau vânzare) pentru a restabili încrederea în piețele coreene contravin acestei insistențe. Convingerea GRC conform căreia Hynix era prea mare ca să dea faliment este susținută de una dintre băncile creditoare care a declarat că Hynix era o societate atât de mare, cu un număr atât de mare de angajați și de contracte, încât „vă puteți imagina ce s-ar întâmpla dacă ar da faliment sau ar deveni insolvabilă". De asemenea, unul dintre consilierii externi ai Hynix a scris în scrisoarea sa de angajament că va sprijini „… efortul de a găsi pentru Hynix o soluție realistă și viabilă de restructurare care ar *minimaliza impactul social negativ*…" (sublinierile aparțin autorului). Este evident că lichidarea Hynix nu se număra printre opțiuni.

[1] Kangwon Lee, Director general al KEB „I will not tell", Maeil Business Newspaper, 23 august 2002.

VI. **Implicarea GRC în băncile creditoare ale Hynix**

(27) Guvernul coreean este acționar majoritar într-un număr mare de bănci creditoare ale Hynix. Informațiile care figurează în dosar și furnizate de bănci, Hynix și GRC arată că acesta din urmă deține cel puțin o parte considerabilă de acțiuni (> 20 %) în băncile/instituțiile financiare creditoare și cel puțin 75 % din drepturile de vot în cadrul CFIC. Se reamintește faptul că majoritatea necesară în cadrul CFIC este de 75 %; prin urmare, implicarea GRC în deciziile luate de consiliul creditorilor nu poate fi pusă la îndoială.

(28) La fel ca și în ancheta inițială, KDB și NACF sunt entități controlate în exclusivitate de stat și, prin urmare, sunt considerate organisme publice, în sensul articolului 1 alineatul (3) din regulamentul de bază.

(29) Nu există niciun element de probă la dosar care să sugereze că situația în ceea ce privește Woori Bank s-a schimbat față de cea descrisă la considerentele 80-82 din regulamentul privind taxa provizorie. De asemenea, astfel cum se prevede în regulamentul privind taxa provizorie, Chohung Bank, denumită în prezent Shinhan Bank, din momentul fuziunii sale cu Shinhan Bank la 1 aprilie 2006, a încheiat un memorandum de înțelegere cu Korean Deposit Insurance Corporation („KDIC") în ianuarie 2002, prin care se conferă KDIC, un organism public, o influență decisivă asupra procesului de luare a deciziilor al Chohung Bank.

(30) Decretul 408 al prim-ministrului este o dovadă în plus pentru posibilitățile legale care permit GRC să intervină în sectorul financiar din motive politice. GRC citează decretul menționat ca dovadă a angajamentului oficial al guvernului coreean de a nu interveni în bănci și instituții financiare. Cu toate acestea, articolul 5 alineatul (1) din Decretul 408 al prim-ministrului prevede că „în cazul în care o organizație de supraveghere financiară solicită unei instituții financiare cooperare și sprijin pentru stabilizarea pieței financiare … acest lucru se face prin intermediul unui document sau al unei reuniuni". Prin urmare, decretul menționat nu numai că nu împiedică intervenția statului în instituțiile financiare, ci stabilește în mod expres modalitățile de efectuare a unei astfel de intervenții.

(31) Hynix a susținut că KEB nu era controlată de GRC și a prezentat participația Commerzbank ca dovadă a independenței sale față de intervenția GRC. De asemenea, Hynix a prezentat documente care fac referire la dreptul de veto al Commerzbank în anumite domenii, inclusiv gestionarea riscului. Cu toate acestea, KEB nu a putut confirma că Commerzbank, deși a desemnat o persoană să facă parte din echipa de credite, a avut cu adevărat vreun control asupra deciziilor privind creditele și a declarat, de fapt, că nu știa de existența unui astfel de drept de veto. De asemenea, ancheta recentă privind implicarea GRC în achiziționarea de către Lone Star a unor acțiuni ale KEB în 2003 demonstrează o dată în plus că KEB este controlată de GRC. Prin urmare, se consideră că nu există motive de a reexamina constatările anchetei inițiale privind influența GRC asupra deciziilor KEB.

(32) Un alt exemplu al implicării GRC în băncile creditoare ale Hynix este numirea unui fost ministru al industriei și comerțului în calitate de președinte al comitetului de restructurare a Hynix din cadrul CFIC de către comitetul director al acestui organism înainte să fie numit din nou ministru câteva luni mai târziu.

(33) De asemenea, Kookmin și Woori Bank au indicat că intervenția GRC le-ar putea determina să ia decizii motivate politic în prospectele lor transmise către Comisia operațiunilor de bursă în 2002. Hynix a prezentat dovezi conform cărora formularea în cauză nu se referă în mod special la Hynix și nu lasă loc să se înțeleagă că ar fi vorba de controlul exercitat de GRC asupra sectorului bancar coreean. Cu toate acestea, dovezile prezentate de Hynix nu dezmint alte părți ale avertismentului din prospect, de exemplu, cu privire la faptul că participația GRC „ne-ar putea determina să întreprindem acțiuni sau să desfășurăm politici care ar putea fi împotriva intereselor (creditorilor)".

(34) Comisia a solicitat să examineze documentația internă referitoare la decizia instituțiilor creditoare de a aproba planul de restructurare. Aceste documente confidențiale arată că, deși creditorii au urmat procedurilor lor interne standard în procesul de luare a deciziilor cu privire la participarea la restructurare, aceștia nu au acționat în conformitate cu calificativul pentru credite pe care fiecare dintre ei l-a acordat societății Hynix pentru perioada în cauză. Cu toate că toți creditorii au acordat Hynix un calificativ echivalent cu calificativul „selective default" al Standard & Poor's, aceștia au aprobat planul de restructurare. De exemplu, în momentul aprobării planului de restructurare, calificativul pentru credite al uneia dintre bănci menționa că societatea era foarte vulnerabilă și că posibilitatea de a pune din nou pe picioare afacerea era foarte improbabilă. Calificativul acordat Hynix de o altă bancă implicată arată că posibilitatea unui faliment era foarte ridicată și că nu existau posibilități de redresare a situației în viitor. Cu toate acestea, băncile respective și-au menținut direcția și au aprobat propunerea de restructurare, cu toate că dovezile sugerează că o astfel de atitudine nu corespunde unei abordări orientate către piață, iar raportul DB nu are o altă opinie în acest sens.

(35) Modul în care creditorii au abordat refinanțarea datoriei și capitalul pe care l-au obținut în urma schimbului de creanțe contra participații la capitalul social sunt o dovadă a acestui fapt: circa 80-90 % din datoria societății Hynix a fost înregistrată ca pierdere – în unul dintre cazuri chiar 100 % –, iar capitalul a fost contabilizat la aproximativ 20 % din prețul pe care l-au plătit creditorii.

(36) Societatea susține că evenimentele ulterioare demonstrează că decizia creditorilor a fost una corectă; Hynix a fost profitabilă din 2005 și creditorii și-au vândut acțiunile realizând un profit considerabil. Cu toate acestea, în primul rând, aceasta este o analiză *ex post facto*, care nu confirmă în nici un fel constatarea conform căreia, în momentul în care creditorii au aprobat planul de restructurare, decizia lor ar fi corespuns unei abordări orientate către piață. Mai mult, faptul că Hynix a supraviețuit se datorează subvențiilor enorme de care a beneficiat. Nu se poate afirma că, dat fiind că societatea Hynix a supraviețuit, subvențiile nu mai sunt subvenții, atâta timp cât supraviețuirea ei a fost posibilă numai grație respectivelor subvenții. În sfârșit, creditorii se aflau în aceeași poziție ca și la sfârșitul lui 2002 pentru că participaseră la restructurarea din 2001, care constituia o subvenție. Prin urmare, aceștia nu pot pretinde să fie comparați cu creditori privați care au urmat, din proprie voință, toate etapele care le-au condus în timp la o anumită poziție. Astfel, argumentul Hynix nu influențează constatarea conform căreia creditorii nu au acționat în conformitate cu o abordare orientată către piață.

VII. **Constatări privind contribuția financiară**

(37) Ținând seama de elementele de probă de la dosar privind politica GRC în ceea ce privește societatea Hynix și implicarea acestuia în procesul de luare a deciziilor al creditorilor Hynix, situația dezastruoasă a Hynix și reticența pieței de a avansa capital, precum și lipsa dovezilor care să arate că creditorii existenți au acționat în conformitate cu o referință de piață neafectată de subvenții, se constată că GRC a încredințat creditorilor Hynix sarcina de a salva societatea Hynix, aprobând planul de restructurare menționat la considerentul 19 de mai sus. Acest fapt constituie o contribuție financiară, în sensul articolului 2 alineatul (1) din regulamentul de bază.

(38) Hynix a susținut că GRC nu avea nicio implicare în noua restructurare, care a fost pregătită de creditori cu ajutorul consilierilor externi. De asemenea, Hynix a afirmat că elementele de probă de la dosar demonstrează doar că GRC era preocupat de viitorul Hynix, dar nu puteau demonstra o legătură între GRC și acțiunile băncilor. Deși participația deținută de GRC nu este o dovadă hotărâtoare a unor îndrumări sau mandate, aceasta indică în mod evident măsura în care GRC poate influența procesul de luare a deciziilor al băncilor. Ca și în cazul anchetei inițiale, elementele de probă de la dosar arată că, în calitatea sa de acționar majoritar, GRC poate numi directori și, astfel, să influențeze rezultatul votului în cadrul reuniunii Consiliului de administrație. De asemenea, diversele articole de presă și rapoarte de la dosar demonstrează clar faptul că GRC nu ar permite falimentul Hynix; acest argument este susținut de faptul că una dintre băncile controlate în totalitate de GRC a răscumpărat datoria Hynix de la alți creditori pentru a reduce sarcina financiară care revine băncilor responsabile de salvarea Hynix. Nu este contestat faptul că noul plan de restructurare a fost pus la cale de consilierii externi împreună cu creditorii; cu toate acestea, elementele de probă la dosar sugerează că GRC a încredințat creditorilor Hynix sarcina de a restructura societatea Hynix și de a nu permite falimentul acesteia.

(39) De asemenea, comportamentul băncilor demonstrează clar că acestea nu acționau în conformitate cu rațiuni comerciale normale. Niciuna dintre bănci nu a calificat societatea Hynix ca făcând parte din categoria „investiție"; de fapt, toate calificativele acordate societății Hynix de creditorii săi arată că aceștia consideră că Hynix reprezintă un risc semnificativ și nu-i acordă șanse de supraviețuire. Societatea a solicitat examinarea comportamentului creditorilor din punctul de vedere al unui „creditor existent". Cu toate acestea, după cum se menționează mai amănunțit la considerentul 36 de mai sus și la considerentele 41-44 de mai jos, în acest caz particular, în care sunt implicate subvenții similare și foarte mari care au fost acordate cu doar circa un an înainte, criteriul corect care trebuie folosit pentru a testa comportamentul comercial rezonabil al creditorilor este testul investitorului privat. Prin urmare, nu se pune problema de a ști dacă un creditor existent ar fi avut un comportament asemănător cu cel al creditorilor Hynix.

VIII. **Avantajul**

(40) În ceea ce privește orice avantaj oferit societăților Hynix, KEB, Woori Bank, Shinhan Bank, KDB și NACF, toate au declarat că au participat la noua restructurare deoarece au dorit să-și maximizeze rata de recuperare a împrumuturilor deja acordate societății Hynix. Acestea au estimat că valoarea societății Hynix, în calitate de întreprindere activă, era superioară valorii sale imediate de lichidare. Totuși, această comparație, indiferent de meritele sale de criteriu de analiză în vederea determinării existenței unui avantaj, nu ar fi, în orice caz, aplicabilă prezentului caz, datorită motivelor explicate la considerentul 36 de mai sus și la considerentele 41-46 de mai jos. În plus, existența unui avantaj potențial pentru creditorii foarte expuși nu demonstrează că nu a existat niciun avantaj pentru Hynix.

(41) Hynix susține că noua restructurare s-a bazat pe condițiile pieței, având în vedere faptul că a fost concepută de consilieri externi, cum ar fi DB și Deloittes, după luni de verificări minuțioase, și că s-a bazat pe raportul DB care a recomandat planul de acțiune urmat ulterior. Cu toate acestea, raportul DB a fost adresat creditorilor societății Hynix. Scopul acestuia era să maximizeze recuperarea datoriilor acestor creditori evitând, în același timp, falimentul societății. Societatea Hynix a argumentat că testul care trebuie aplicat în vederea determinării avantajului obținut de către companie prin noua restructurare ar trebui să fie testul „creditorului privat", și nu testul „investitorului privat". Poziția creditorilor este un factor care ar putea fi luat în considerare într-o analiză; cu toate acestea, după cum se explică la considerentul 36 și mai jos, nu poate avea niciun rol în acest caz.

(42) În ansamblu, criteriul relevant este dacă un investitor orientat către piață, cu sau fără creanțe față de Hynix, ar fi considerat sau nu utilă investiția propusă în Hynix. Raportul întocmit de DB nu oferă un răspuns fiabil la această întrebare, deoarece, fiind adresat creditorilor existenți, se bazează pe utilizarea a ceea ce reprezintă, în termeni generali, datoria societății Hynix și structurile de capital social existente ca instrument pentru investiția propusă, suprimând astfel aproape orice posibilitate pentru o ipotetică investiție externă în aceleași condiții. Raportul întocmit de DB nu conține niciun element de probă care să ateste că investitorii privați externi ar fi avut vreun interes să investească în Hynix. Într-adevăr, sfatul acordat de DB investitorilor privați a fost, de fapt, să nu investească în Hynix, după cum rezultă din faptul că departamentul de cercetare al acesteia nu a urmărit evoluția capitalului social al Hynix.

(43) În orice caz, situația financiară a Hynix la momentul noii restructurări, astfel cum se indică la considerentul 14 de mai sus, era dezastruoasă și era evident că societatea Hynix nu se afla în poziția de a-și îndeplini obligațiile; în consecință, nu se aștepta nicio finanțare din partea pieței, după cum reiese din declarațiile consilierilor financiari citați la considerentele 14 și 15 de mai sus. În timp ce raportul întocmit de DB indică creditorilor societății Hynix calea ce trebuie urmată în vederea reducerii la minimum a pierderilor acestora, el nu explică de ce piața ar fi continuat să împrumute sau să investească în Hynix, o societate aflată în „selective default". Prin urmare, toate celelalte date disponibile referitoare la poziția Hynix și situația de pe piață confirmă faptul că raportul întocmit de DB nu oferă niciun răspuns fiabil la întrebarea dacă sau nu un investitor orientat către piață ar fi considerat utilă investiția propusă în Hynix.

(44) În plus, lăsând la o parte problema planului de acțiune care ar fi putut fi oferit părților interesate în 2002 având în vedere situația de atunci, este clar că Hynix a fost pusă în această situație din cauza unor investiții irațională din punct de vedere economic și al unor decizii de împrumuturi luate de sau în numele autorităților publice coreene în 2001, ale căror efecte au continuat în 2002 și ulterior. Scopul declarat al noii restructurări a fost refinanțarea Hynix și nu poate fi separat de ajutorul financiar inițial din 2001. Cele două sunt legate în mod inextricabil. Cu alte cuvinte, datorită caracterului irațional al restructurării precedente și al eșecului care a urmat, a trebuit să fie refinanțate angajamentele creditorilor existenți prin intermediul programului din 2002. Prin urmare, soluția propusă în raportul întocmit de DB a fost posibilă doar datorită măsurilor luate în 2001. Nu este posibil ca un plan de acțiune propus să fie considerat ca referință de piață dacă acest plan în sine reprezintă o continuare a unei decizii guvernamentale neraționale de investiție. Și din acest motiv, raportul DB nu oferă un răspuns fiabil la întrebarea dacă un investitor orientat către piață ar fi considerat sau nu utilă investiția propusă în Hynix.

(45) Prin urmare, se consideră că noua restructurare a oferit un avantaj societății, în sensul articolului 2 alineatul (2) din regulamentul de bază.

IX. **Specificitatea**

(46) Având în vedere faptul că măsurile care constituie noua restructurare au fost luate exclusiv în favoarea Hynix, refinanțarea datoriei, transformarea dobânzii în principal și schimbul de creanțe contra participații la capitalul social sunt considerate ca fiind specifice, în sensul articolului 3 din regulamentul de bază.

X. **Calculul valorii avantajului**

(i) *Perioada de realizare a avantajului*

(47) În temeiul articolului 5 din regulamentul de bază, valoarea subvenției susceptibile să facă obiectul unor măsuri compensatorii se calculează pe baza avantajului conferit beneficiarului, astfel cum a fost constatat pe parcursul perioadei de anchetă a subvențiilor. Valoarea datoriei echivalentă cu valoarea care trebuie schimbată contra participațiilor la capital social a fost retrasă din împrumuturi și înregistrată ca ajustare de capital în momentul luării deciziei de restructurare, la 30 decembrie 2002 (nota 14 din Situațiile financiare ale Hynix 2002). În mod similar, la aceeași dată, Hynix a fost scutită de plata dobânzii aferente acestei datorii.

(48) Industria comunitară a susținut că Hynix nu a beneficiat de avantajul rezultat din noua restructurare până la 13 aprilie 2003, atunci când au fost emise efectiv acțiuni pentru creditori. Pe de altă parte, societatea a susținut că data efectivă a avantajului este, de fapt, decembrie 2002, din moment ce aceasta este data la care a fost luată decizia de aprobare a restructurării de către creditori și data la care Hynix a fost scutită de obligațiile aferente datoriei sale.

(49) Având în vedere faptul că grupul special OSL privind DRAM a declarat că avantajul rezultat dintr-o subvenție trebuie considerat din punctul de vedere al beneficiarului și că societatea a fost scutită de toate obligațiile față de creditorii săi referitoare la datoria sa începând cu data la care a fost decisă efectuarea noii restructurări, se consideră că data efectivă de realizare a avantajului de către Hynix a fost 30 decembrie 2002.

(ii) *Baza de calcul*

Refinanțarea datoriei și modificarea ratei dobânzii și a condițiilor de plată

(50) În conformitate cu metodologia adoptată în ancheta inițială, o refinanțare a datoriei este considerată un împrumut în scopul calculării avantajului. De asemenea, transformarea dobânzii în principal este considerată un împrumut în același scop. În ancheta inițială, subvenția a fost considerată ca fiind valoarea nominală a principalului împrumutului, împărțită pe durata normală de amortizare a activelor care este de cinci ani. Fiecare sumă anuală astfel alocată a fost majorată prin

adăugarea ratei dobânzii comerciale standard pentru Coreea (7 %). Grupul special CE-Coreea privind DRAM a criticat acest demers ca fiind o „metodă de finanțare nerambursabilă" care nu ține cont de faptul că împrumuturile, spre deosebire de finanțările nerambursabile, sunt rambursabile și că „este fără îndoială mai puțin avantajos pentru o societate să primească un împrumut decât să primească o finanțare nerambursabilă" ([1]). Grupul special a considerat că CE ar trebui să-și bazeze calculele pe referințe care să reflecte practici normale de investiție.

(51) În continuarea observațiilor grupului special al OMC cu privire la metoda de finanțare nerambursabilă utilizată în ancheta inițială, s-a considerat adecvat, în această reexaminare, să se găsească o metodă bazată pe împrumuturi care să poată servi ca referință pentru calcularea avantajului.

(52) Situația financiară a Hynix la momentul noii restructurări, după cum se descrie la considerentele 14 și 15 de mai sus, era dezastruoasă și era evident că societatea Hynix nu se afla în poziția de a-și îndeplini obligațiile; în consecință, nu se aștepta nicio finanțare din partea pieței. La momentul noii restructurării, lui Hynix nu i-a fost acordat niciun împrumut comparabil și nici nu exista vreun element de probă verificat referitor la costul și termenii unui împrumut comercial comparabil care să fi fost acordat lui Hynix sau unei alte întreprinderi, care se regăsea într-o situație comparabilă cu cea a lui Hynix, la momentul respectiv. Faptul că entități private au participat, de asemenea, la noua restructurare nu reprezintă o referință fiabilă; entitățile implicate erau mici și dețineau creanțe nesemnificative față de Hynix în comparație cu entitățile controlate de GRC. În continuare, în conformitate cu concluziile grupului special al OMC în cauza DRAM-urilor japoneze, care se baza pe aceleași fapte ca și ancheta curentă, existența simultană a unei implicări a autorităților publice în procesul de luare a deciziilor referitor la noua restructurare are un efect de denaturare a pieței și, prin urmare, entitățile private independente nu pot fi considerate referințe fiabile ([2]).

(53) Prin urmare, Comisia a creat o referință de înlocuire, bazată pe o rată a dobânzii comerciale, majorată cu o primă de risc, care să reflecte nivelurile ratelor dobânzii moratorii a societăților care prezintă un risc comparabil. O astfel de referință ține seama de durata împrumutului, de o rată a dobânzii de referință pe care o societate solvabilă ar trebui să o achite, de probabilitatea dobânzii moratorii din partea unei societăți insolvabile în timpul unei perioade determinate și probabilitatea de neplată din partea unei societăți solvabile pe durata aceleiași perioade determinate.

(54) Comisia a utilizat următoarea formulă pentru a calcula rata dobânzii de referință adecvată aplicabilă unui împrumutat insolvabil:

$$i_b = [(1 - q_n)(1 + i_f)^{n/(1-p_n)}]^{(1/n)} - 1$$

unde:

n = durata împrumutului;

i_b = rata dobânzii de referință aplicabilă unui împrumutat insolvabil;

i_f = rata dobânzii pe termen lung care ar fi aplicabilă unei societăți solvabile;

p_n = probabilitatea dobânzii moratorii a unei societăți insolvabile în n ani;

q_n = probabilitatea dobânzii moratorii a unei societăți solvabile în n ani.

(55) În scopul respectivului calcul, Comisia a utilizat ca rată aplicabilă unui împrumut solvabil pentru împrumuturile în KRW rata dobânzii medii pe care Bank of Korea o aplica în 2003 obligațiunilor societăților din categoria investiții, adică 10,43 %. Nivelurile ratelor dobânzii moratorii aplicabile societăților solvabile și insolvabile în perioada existenței măsurii în cauză s-au obținut de la Moody's Investor Services. În 2003, nivelul ratei dobânzii moratorii al unei societăți insolvabile pe o perioadă de trei ani (care corespunde perioadei refinanțării) se ridica la 54,86 % față de 0,33 % pentru o societate solvabilă. Rezultă de aici o rată totală a dobânzii de 43,8 %. În schimb, rata dobânzii datorată de Hynix pentru datoria refinanțată era de 3,5 %, ceea ce reprezintă un diferențial de dobândă de 40,3 %, ceea ce determină o taxă compensatorie de 23,7 %.

Schimbul de creanțe contra participații la capital social

(56) Astfel cum este descris la considerentul 21 de mai sus, CFIC a calculat un preț de schimb pentru această operațiune de 435 KRW la 30 decembrie 2002, pe baza mediei pe o lună a prețurilor pieței. Societatea susține că această metodă este validă din punct de vedere comercial pentru a determina prețul acțiunilor și pentru a reflecta realitatea de pe piață. De fapt, acest preț reflecta un plafon; dacă prețul acțiunilor ar fi crescut între 30 decembrie 2002 și ziua în care acțiunile au fost emise efectiv, prețul ar fi evoluat în consecință. Prețul real aplicabil în ziua în care s-a luat decizia de a întreprinde noua restructurare era de 280 KRW. Atunci când, după reducerea capitalului, creanța a fost, în sfârșit, transformată în participații la capitalul social, la un preț de KRW 9 135 (KRW 435 × 21), prețul acțiunilor a fost, de fapt, de 3 500 KRW. Dacă se face abstracție de efectul reducerii capitalului, acțiunile emise au fost schimbate mult sub valoarea nominală, la 167 KRW. Nu se contestă faptul că CFIC a dispus de o libertate de acțiune în ceea ce privește metoda prin care ar fi putut să stabilească prețul de schimb. Cu toate acestea, în pofida acestei libertăți de acțiune, deoarece prețul de schimb nu era un preț fix, ci o garanție că societatea va primi o sumă minimă în schimbul acțiunilor sale, nu poate fi considerat un preț care corespunde realității comerciale, în special având în vedere prețul real la momentul când prețul de schimb a fost stabilit și tendința previzibilă de scădere, între reuniunile CFIC și data de schimb, în aprilie 2003.

([1]) Raportul grupului special CE-Coreea privind DRAM, punctul 7.212.
([2]) Raportul grupului special Japonia-Coreea privind DRAM (WT/DS336/R, punctele 7.283-7.298.

(57) Pentru a calcula avantajul obținut de Hynix prin schimbul de creanțe contra participații la capitalul social, trebuie să se ia în considerare costul emiterii de acțiuni pentru Hynix. Comisia a observat că, în scopul examinării eventualului cost al schimbului pentru beneficiar, trebuie să se țină seama de obligațiile impuse unei societăți atunci când aceasta emite noi acțiuni. Comisia observă în această privință că aportul de capital social normal nu va antrena, în general, nicio obligație specială față de o societate, în măsura în care acest lucru nu implică o rată de rambursare fixă care trebuie realizată de către societate și nici plăți care trebuie efectuate. Cu toate acestea, societatea este obligată să îndeplinească cel puțin o obligație teoretică, și anume să își distribuie profiturile sau o parte din acestea acționarilor săi; rentabilitatea financiară a fondurilor proprii ar putea servi drept indicator al nivelului randamentului pe care se presupune că societatea trebuie să îl furnizeze acționarilor săi și ar putea fi utilizată la stabilirea valorii avantajului conferit societății Hynix. Cu toate acestea, rentabilitatea financiară a fondurilor proprii ale societății Hynix în 2003 a fost o proporție negativă, în conformitate cu calculele efectuate pe baza situațiilor sale financiare pentru acel an. În consecință, dacă se are la bază o evaluare obiectivă a situației financiare a societății Hynix în momentul schimbului de creanțe contra participații la capitalul social, nu s-ar putea aștepta, în mod justificat, ca societatea să fie în măsură să facă dovada vreunei rentabilități oarecare în fața acționarilor săi în timpul anului în cauză. Prin urmare, dacă se utilizează rentabilitatea financiară a fondurilor proprii drept criteriu de referință, se constată că valoarea totală a schimburilor de creanțe contra participații la capitalul social constituie o subvenție susceptibilă să facă obiectul unor măsuri compensatorii.

(58) Comisia a examinat, de asemenea, dacă schimbul implică pentru Hynix costuri legate de obligația de a ceda participații sau care rezultă din diluarea potențială a cursului acțiunilor în urma emisiunii de acțiuni noi. Pe baza reexaminării elementelor de probă depuse la dosar, Comisia nu crede că avantajul net conferit societății Hynix prin schimbul tuturor creanțelor contra participații la capitalul social este mai mic ca urmare a emisiunii de noi acțiuni. În acest sens, Comisia estimează că este esențial să se recunoască efectul pe care schimbul de creanțe contra participații la capitalul social l-a avut asupra situației financiare a societății Hynix.

(59) Cu titlu preliminar, este esențial să se admită că nu a existat nicio infuzie directă de capital social. Principalul avantaj al schimbului pentru societatea Hynix îl reprezintă stingerea unei datorii de o valoare considerabilă, și anume 1 861,5 miliarde KRW. Schimbul i-a permis societății Hynix să evite rambursarea respectivei valori de principal și plata dobânzilor. Respectiva valoare copleșitoare a datoriei a fost înlocuită cu acțiuni emise în scopul achiziționării de către băncile creditoare. Cu toate acestea, emisiunea de noi acțiuni n-a implicat niciun cost cuantificabil pentru Hynix. Chiar dacă valoarea acțiunilor existente a fost diluată din cauza respectivei emisiuni, aceasta nu a avut absolut niciun efect asupra societății Hynix în ceea ce privește bilanțul. Aceasta nu a antrenat nicio decontare (cu excepția cheltuielilor legate de emisiunea de noi acțiuni) și nu a constrâns Hynix la nici o plată viitoare în numerar, cum ar fi fost cazul titlurilor de creanță.

(60) Societatea a susținut că valoarea de piață a acțiunilor trebuie să fie dedusă din orice avantaj constatat și a citat orientările Comisiei privind calculul subvențiilor în cadrul anchetelor antisubvenții, care prevăd la secțiunea E litera (f) punctul (iii) că „dacă guvernul cumpără acțiuni ale unei societăți și plătește un preț superior celui al pieței pentru aceste acțiuni (*având în vedere toți ceilalți factori care ar fi putut influența un investitor privat*), subvenția o constituie diferența dintre cele două prețuri (sublinierile aparțin autorului)". Totuși, un investitor privat nu ar fi cumpărat acțiuni Hynix în perioada luată în considerare. De fapt, elementele de probă din dosar arată că acțiunile Hynix erau negociate la un nivel atât de scăzut încât cotația lor ar fi trebuit să fie suspendată dacă nu ar fi beneficiat de o excepție de la regulamentele coreene privind cotația, care se pare că au fost introduse special pentru Hynix. În continuare, faptul că exista o valoare de piață atribuită acțiunilor nu afectează societatea în niciun fel, deoarece aceasta nu trebuie să plătească. Acest argument ar fi pertinent doar în cazul în care schimbul de creanțe contra participații la capitalul social ar fi conținut o clauză care ar fi obligat Hynix să-și răscumpere acțiunile.

(61) În consecință, ținându-se seama de considerațiile de mai sus și de faptul că Hynix nu a semnalat nici un cost legat de emisiunea de acțiuni, se consideră că modul cel mai adecvat pentru măsurarea avantajului care rezultă din schimbul de creanțe contra participații la capitalul social este de a lua în calcul valoarea totală a schimbului.

(iii) *Calculul final al avantajului*

(62) Astfel cum se explică la considerentul 61 de mai sus, suma totală a schimbului de creanțe contra participații la capitalul social a fost considerată ca avantajul care rezultă din această măsură pentru Hynix. Această subvenție conferă societății un avantaj de moment important, deoarece, după cum se indică mai sus, metoda de repartiție pe o perioadă de cinci ani a fost considerată adecvată. Subvenția astfel alocată a fost exprimată ca procentaj din vânzările totale ale Hynix în 2005. Ținând cont de dobânzi, pe baza ratelor medii ale dobânzii comerciale practicate în Coreea pe parcursul perioadei de anchetă a reexaminării, subvenția căreia i se pot aplica măsuri compensatorii este de 6,8 %. Totuși, deoarece schimbul de creanțe contra participații la capitalul social reprezintă o subvenție unică, care nu este recurentă, alocată pe o perioadă determinată și această perioadă de repartiție trebuie să înceapă în momentul în care avantajul în cauză este realizat în mod efectiv, se consideră că aceasta a expirat la 31 decembrie 2007.

(63) Astfel cum se menționează la considerentul 50 de mai sus, refinanțarea datoriei și transformarea dobânzii în principal au fost tratate ca împrumuturi și sunt considerate o subvenție recurentă. Societatea a declarat că a restituit subvenția obținută în urma restructurării din decembrie 2002 prin refinanțarea datoriei sale pe care o avea față de un consorțiu de bănci coreene și noncoreene în iulie 2005 (a se vedea considerentele 75 și 76 de mai jos). Hynix susține că refinanțarea, prin care a contractat un alt împrumut în scopul rambursării

împrumutului contractat în timpul noii restructurări și pentru a ieși din cadrul legii pentru promovarea restructurării întreprinderilor (CRPA), a pus capăt subvenției. Când a avut loc refinanțarea, în 2005, Hynix a reînceput să aibă profit și a avut un rating de credit BBB+ conform Korea Investors Service Inc. Refinanțarea datoriei sale în termeni comerciali de către Hynix a pus capăt efectiv caracterului recurent al subvenției și, în același timp, avantajului produs. Drept urmare, se consideră că, începând cu 13 iulie 2005, refinanțarea datoriei și transformarea dobânzii în principal au încetat să mai ofere avantaje pentru Hynix.

XI. **Alte sisteme de subvenționare pretinse**

Vânzarea BOE-Hydis

(64) În ianuarie 2003, Hynix a vândut întreprinderea sa de ecrane de afișare cu cristale lichide („Hydis") lui Beijing Orient Electronics Technology Group Co. Limited („BOE"), o societatea chinezească, pentru aproximativ 380 de milioane USD. Prețul de cumpărare a fost finanțat în mare parte prin împrumuturi acordate de băncile creditoare ale Hynix, și anume KEB, KDB, Woori Bank și Hyundai Marine și Fire Insurance („HMFI"), care, împreună, au oferit spre împrumut suma de 188 milioane de dolari americani noii societăți constituite pentru cumpărarea activelor, BOE-Hydis.

(65) Industria comunitară a invocat că autoritățile publice coreene au încredințat sarcini și au ordonat băncilor coreene să ofere finanțare în regim preferențial pentru a permite BOE să cumpere active, oferind astfel lui Hynix aportul de lichidități de care avea mare nevoie.

(66) Deși existau elemente care indicau că KEB ȘI Hynix au exercitat presiuni asupra unei părți a celorlaltor creditori și că BOE nu era în măsură să atragă finanțare din partea creditorilor independenți, nu a fost dovedit faptul că finanțarea acordată a fost, de fapt, o subvenție susceptibilă să facă obiectul unor măsuri compensatorii. O constatare cu privire la existența unui mandat sau a unei îndrumări din partea GRC pentru băncile coreene nu este suficientă; pentru a stabili o subvenție susceptibilă să facă obiectul unor măsuri compensatorii în circumstanțele descrise de industria comunitară, trebuie demonstrat faptul că BOE însăși a primit mandat și îndrumare din partea GRC să cumpere Hydis. Chiar dacă condițiile de finanțare acordate de băncile coreene erau generoase, BOE a preluat o datorie de 188 milioane USD și a achitat restul prețului de cumpărare în numerar; nu există niciun element de probă referitor la mandatarea/îndrumarea BOE de către GRC. În orice caz, finanțarea a fost acordată societății BOE-Hydis și nu a fost prezentat nici un element de probă care să ateste existența unui avantaj rezultat pentru Hynix. Prin urmare, împrumuturile în valoare de 188 milioane USD acordate societății BOE-Hydis de către băncile coreene nu constituie o subvenție în sensul articolului 2 din regulamentul de bază.

Vânzarea System IC

(67) Astfel cum a fost prevăzut de condițiile noii restructurări, în octombrie 2004, Hynix a vândut activele pe care le deținea la System IC unui consorțiu condus de CVC Partners, un fond de investiții privat gestionat de Citigroup Venture Capital, pentru 954,3 miliarde KRW. Finanțarea achiziției a reprezentat 481,3 miliarde de KRW din prețul de cumpărare și a luat, în principal, forma unui transfer de datorii de la Hynix către MagnaChip, societatea constituită pentru a cumpăra activele System IC. Creditorii Hynix au transferat creanțele negarantate de la Hynix la MagnaChip la o rată de scont de 21 %, dar noua societate a preluat creanțele garantate fără nicio concesie.

(68) Industria comunitară a invocat că acest transfer de datorie la valoare redusă echivala cu o subvenție susceptibilă să facă obiectul unor măsuri compensatorii. Cu toate acestea, având în vedere faptul că MagnaChip a preluat datoria de 481,3 de miliarde de KRW și a plătit 481,3 de miliarde KRW în numerar, pentru a stabili că această tranzacție implica o contribuție financiară, ar trebui, în primul rând, să fie dovedit faptul că a existat un mandat sau un ordin pentru MagnaChip/CVC Partners și nu a fost furnizat sau găsit niciun element de probă care să ateste acest lucru. Participarea creditorilor la transferul datoriei la o valoare redusă a fost făcută pe bază voluntară. În mod similar vânzării BOE-Hydis, finanțarea a fost acordată unei părți terțe, și nu societății Hynix, astfel nu există niciun element de probă care să ateste că Hynix a beneficiat de vreun avantaj. Prin urmare, transferul datoriei la valoare redusă către MagnaChip nu este considerat o subvenție în sensul articolului 2 din regulamentul de bază.

Răscumpărarea în numerar

(69) În octombrie 2004, Hynix a folosit produsul vânzării activelor System IC pentru a pune în aplicare un plan de răscumpărare în numerar, aprobat de către CFIC, conform căruia Hynix a „răscumpărat" datoria contractată de la creditorii săi la o valoare redusă. De fapt, Hynix a propus rambursarea anticipată a datoriilor sale, chiar dacă la o rată redusă. O a doua răscumpărare în numerar („CBO") a avut loc în decembrie 2004. Industria comunitară a invocat că această sumă redusă în numerar era o subvenție susceptibilă să facă obiectul unor măsuri compensatorii.

(70) Creditorii care au dorit să participe la CBO din octombrie s-au înțeles ca Hynix să ramburseze 70 % din datoria negarantată datorată acestora și 96 % din datoria garantată. Rata redusă a datoriei negarantate a fost redusă la 21,84 % pentru CBO din decembrie.

(71) Elementele de probă din dosar arată că participarea la CBO s-a făcut pe o bază voluntară. În continuare, nu există niciun element de probă care să sugereze că comportamentul creditorilor participanți a fost nerezonabil din punct de vedere comercial, din moment ce reducerea datoriei negarantate a fost compensată prin rambursarea anticipată, adică prin valoarea timp a banilor. Prin urmare, răscumpărarea acțiunilor în numerar nu este considerată o subvenție în sensul articolului 2 din regulamentul de bază.

Tratamentul fiscal preferențial

(72) Industria comunitară a invocat că GRC a oferit tratament fiscal preferențial societății Hynix prin faptul că nu a obligat această societate să recunoască drept venit câștigurile rezultate din schimbul de creanțe contra participații la capitalul social. Deși pierderile înregistrate de Hynix în 2003 erau atât de importante încât nu ar fi trebuit să plătească impozitul pe societate, chiar dacă ar fi recunoscut ca venit câștigul rezultat din schimb, industria comunitară a susținut că Hynix a obținut un avantaj deoarece, prin nerecunoașterea câștigului, aceasta nu a redus reportarea pierderilor pe care a putut astfel să le invoce în 2005 la momentul plății impozitului pe profit, când a devenit rentabilă.

(73) Tratamentul fiscal preferențial invocat provine dintr-o amânare a modificării legii care impune societăților care trec printr-o restructurare voluntară, cum a fost cazul Hynix, să recunoască drept venit impozabil câștigurile rezultate din schimbul creanțelor contra participații la capitalul social. Industria comunitară a invocat faptul că, inițial, GRC dorea ca modificarea acestei legi să intre în vigoare în martie 2003, fapt ce ar fi supus impozitării câștigul rezultat pentru Hynix din schimbul creanțelor contra participații la capitalul social în cadrul noii restructurări. Industria comunitară a invocat că, în urma plângerii înaintate de cel puțin una dintre cele trei societăți direct afectate de modificarea acestei legi, dintre care făcea parte și Hynix, GRC a amânat intrarea în vigoare a acestei dispoziții până la 1 ianuarie 2004. Hynix a susținut că amânarea datei de intrare în vigoare a noii dispoziții a fost decisă în momentul în care GRC a realizat că intrarea în vigoare imediată ar fi fost contrară principiului neretroactivității și practicii stabilite, conform căreia dispozițiile fiscale intră în vigoare la începutul anului fiscal.

(74) Industria comunitară a reiterat plângerea în observațiile trimise în urma notificării faptelor și a constatărilor esențiale ale anchetei. Cu toate acestea, elementele de probă din dosar nu sunt suficiente pentru a demonstra intenția GRC de a garanta neimpozitarea câștigurilor obținute de Hynix prin schimbarea creanțelor contra participații la capitalul social sau că tratamentul fiscal preferențial pretins era, de fapt, specific în sensul articolului 3 din regulamentul de bază. Mai mult, este îndoielnic faptul că Hynix a obținut vreun avantaj din scutirea de taxe, având în vedere amploarea pierderilor sale nete de exploatare și faptul că acestea nu pot fi reportate decât pe o perioadă de cinci ani. În cele din urmă, în 2005, Hynix a obținut profit, dar pierderile sale au fost atât de importante încât, chiar dacă câștigul obținut de pe urma schimbului de creanțe contra participații la capitalul social ar fi fost înregistrat ca venit impozabil, pierderile care rămâneau să fie reportate tot erau suficient de importante pentru a absorbi profitul obținut în 2005, prin urmare, niciun avantaj nu ar fi fost conferit societății Hynix în timpul (sau înaintea) perioadei de anchetă. Mai mult, deoarece avantajul obținut din schimbul creanțelor contra participații la capitalul social a făcut obiectul unor măsuri compensatorii pentru cantitatea sa „brută", adică neluând în considerare niciun potențial impact al impozitării, orice avantaj rezultat din acest presupus tratament fiscal preferențial a fost deja luat în considerare și supunerea din nou la măsuri compensatorii ar reprezenta o dublă contabilizare. Prin urmare, tratamentul fiscal aplicat de către GRC schimbului creanțelor contra participații la capitalul social al societății Hynix nu este considerat o subvenție în sensul articolului 2 din regulamentul de bază.

Refinanțarea din iulie 2005

(75) În iulie 2005, Hynix a refinanțat o parte din datoria sa pentru o sumă de 1 200 de miliarde de KRW și a ieșit din cadrul CRPA mai repede decât a fost prevăzut. Refinanțarea a constat într-un împrumut la termen de 500 de milioane USD, obținut printr-o emisiune de obligațiuni la New York Stock Exchange, și un acord de credit de tip „revolving" de 250 de miliarde de KRW și 550 de milioane USD care a implicat atât bănci coreene, cât și străine („refinanțarea din iulie 2005"). Industria comunitară a susținut că refinanțarea din iulie 2005 implică o nouă subvenție, având în vedere faptul că Hynix era încă o societate cu multe datorii și care nu avea acces la finanțare pe piață.

(76) În iulie 2005, Hynix era o societate cu o situație mult mai bună, chiar dacă avea multe datorii. A reînceput să aibă profit și ratingul său de credit era BBB+. Elementele de probă din dosar arată că condițiile de finanțare oferite de băncile coreene erau adecvate acestui rating de credit. În continuare, gradul de participare al băncilor străine sprijină afirmația Hynix conform căreia refinanțarea a fost realizată în condiții comerciale. În plus, nu a existat niciun element de probă care să ateste existența unui mandat sau a unui ordin pentru băncile coreene în ceea ce privește împrumuturile acordate lui Hynix în cadrul acestei refinanțări. Prin urmare, refinanțarea din iulie 2005 nu este considerată o subvenție în sensul articolului 2 din regulamentul de bază.

XII. **Constatări privind măsurile**

(77) Se presupune că avantajul rezultat din subvențiile care au făcut obiectul unor măsuri compensatorii în ancheta inițială a fost primit la 1 ianuarie 2001 și a fost alocat pe o perioadă de cinci ani, perioadă corespunzătoare unei amortizări normale a activelor din industria semiconductoarelor.

(78) Măsurile impuse în cadrul anchetei inițiale se refereau la subvenții unice, care nu sunt recurente, alocate pe o perioadă determinată și această perioadă de repartiție trebuie să înceapă în momentul în care avantajul în cauză este realizat în mod efectiv, se consideră că măsurile impuse de regulamentul privind taxele definitive au expirat la 1 ianuarie 2006. Având în vedere faptul că refinanțarea datoriei și transformarea dobânzii în principal din decembrie 2002 au încetat să ofere un avantaj lui Hynix la 13 iulie 2005 și că schimbul de creanțe contra participații la capitalul social din decembrie 2002 a expirat la 31 decembrie 2007, măsurile ar trebui să fie abrogate cu efect din 31 decembrie 2007, iar procedura ar trebui încheiată.

(79) În consecință, taxele compensatorii definitive plătite sau contabilizate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1480/2003 al Consiliului referitor la importurile anumitor circuite integrate electronice denumite memorii dinamice cu acces aleatoriu (DRAM) fabricate prin variante ale procedeului metal-oxid-semiconductor (MOS), inclusiv anumite tipuri de MOS complementar (CMOS), de orice tip, densitate, variantă, viteză de acces, configurație, ambalaj sau suport etc., originare din Republica Coreea și puse în liberă circulație începând cu 31 decembrie 2007, ar trebui să fie rambursate sau remise.

(80) Hynix, GRC, industria comunitară și alte părți interesate au fost informate cu privire la faptele și considerațiile esențiale pe baza cărora se intenționează să se recomande abrogarea măsurilor în vigoare și încheierea procedurii și au avut posibilitatea de a prezenta observații. Atunci când a fost cazul, aceste observații au fost analizate în secțiunile prezentului regulament care tratează aceste chestiuni în mod specific.

(81) Rambursarea sau remiterea trebuie solicitată de la autoritățile vamale naționale în conformitate cu legislația vamală aplicabilă.

(82) În observațiile sale, industria comunitară a susținut, de asemenea, că măsurile ar trebui să rămână în vigoare până la momentul la care expiră în august 2008, la cinci ani de la instituirea măsurilor definitive, în scopul neutralizării subvenționării susceptibile să facă obiectul unor măsuri compensatorii și a citat articolul 19 din regulamentul de bază în sprijinul acestui argument. Cu toate acestea, articolul 19 oferă, printre altele, posibilitatea de a abroga măsurile în cazul în care acestea nu mai sunt necesare în vederea compensării subvențiilor. În continuare, articolul 15 din regulamentul de bază, care constituie baza pentru instituirea de măsuri, prevede că măsurile pot fi instituite – și, prin analogie, menținute – „cu excepția cazului în care se elimină subvenția sau subvențiile sau a cazului în care s-a demonstrat că acestea nu mai conferă un avantaj exportatorilor respectivi". Dat fiind faptul că rezultatul anchetei indică faptul că subvențiile acordate lui Hynix au încetat să-i mai confere un avantaj, măsurile nu pot fi menținute în vigoare, iar plângerea introdusă de industria comunitară trebuie să fie respinsă,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Taxa compensatorie definitivă instituită prin Regulamentul (CE) nr. 1480/2003 la importurile anumitor tipuri de circuite electronice integrate, cunoscute ca DRAM (Dynamic Random Access Memories – memorii dinamice cu acces aleatoriu) fabricate utilizând variante ale procedeului metal-oxid-semiconductor (MOS), inclusiv tipuri de MOS complementar (CMOS), de orice tipuri, densități, variante, viteze de acces, configurații, mod de ambalare sau suport etc., originare din Republica Coreea, se abrogă începând cu 31 decembrie 2007 și procedura este încheiată.

Articolul 2

Taxele compensatorii definitive plătite sau contabilizate în conformitate cu articolul 1 din Regulamentul (CE) nr. 1480/2003 începând cu data de 31 decembrie 2007 se rambursează sau se remit, în conformitate cu articolul 236 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar [1]. Rambursarea sau remiterea se solicită de la autoritățile vamale naționale în conformitate cu legislația vamală aplicabilă.

Articolul 3

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Luxemburg, 7 aprilie 2008.

Pentru Consiliu
Președintele
R. ŽERJAV

[1] JO L 302, 19.10.1992, p. 1. Regulament modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1791/2006 (JO L 363, 20.12.2006, p. 1).